

Stille hjerte

Overfladisk film om et alvorligt emne Af Lasse Rasmussen

Bille August nyeste film "Stille hjerte" er umiddelbart om en pæn og sympatisk film, som på en sober måde behandler et alvorligt emne – aktiv dødshjælp. Men kigger man lidt ned under den pæne overflade og reflekterer man nærmere over filmen, bliver man skuffet: Dens behandling af emnet er overfladisk og rummer slet ikke den dybde, et sådant emne fortjener.

Filmen er et stille kammerspil om Esther, spillet af Ghita Nørby og hendes mand Poul, som samler deres lille familie bestående af to døtre, to svigersønner og et barnebarn på deres landsted på Sydfyn. Anledningen er, at Esther er alvorligt syg og har besluttet sig for at begå selvmord. Hun vil derfor fejre julen på forkant og samle familien om sig til en sidste middag!

Filmen handler om aktiv dødshjælp eller rettere retten til at bestemme over sit eget liv. Problemet er til en start, at man ikke får nogen forståelse for hendes valg. Det skyldes bl.a., at filmen forudsætter et indgående kendskab til sygdommen, ALS. Hvordan sygdommen udvikler sig, bliver ganske kort forklaret af bedstefaren for teenage-barnebarnet! At det lige er barnebarnet, filmen har valgt at forklare sygdommen til, kan godt forekomme lidt nedladende overfor publikum. Da vi kun ser hovedpersonen som rimelig frisk – hun har lidt problemer med venstre arm – er det ikke med til at skabe en forståelse for, hvorfor aktiv dødshjælp er en nødvendighed, eller en diskussion af om det i visse situationer kan være en barmhjertig gerning.

Der er heller ikke nogen af personerne i filmen, der ud fra moralske eller religiøse betragtninger taler imod at yde aktiv dødshjælp. Man forudsætter bare, at det er i orden. At man i den grad ikke forholder sig til et så alvorligt emne bare lidt nuanceret er ikke i orden. Man bruger således bare aktiv dødshjælp problematikken som en kulisser for nogle banale konflikter mellem forældre og børn.

Filmen fokuserer nemlig primært på døtrenes reaktioner: Det er for tidligt at miste mor – far er ikke objektiv, da han har et forhold til morens veninde. Samtidig synes døtrenes reaktioner alene at tjene til at skabe konflikter, som kan holde historien i gang. Det er ikke konflikter, der uddyber den centrale problemstilling om retten til at vælge sin egen død.

Da den ældste datter, spillet for vanlig fuld hammer af Paprika Steen opdager, at faren har et forhold til mors veninde, som også deltager i farvel seancen, ringer hun efter en ambulance i et forsøg på at stoppe moderens selvmord. Den psykisk svagelige lillesøster redder situationen ved at sige, at vi bare kan sige, at det er hende, der har forsøgt selvmord, hvorefter hun glad og fro springer ind i ambulancen. Det er et af de mange steder i filmen, hvor den virker temmelig ulogisk og temmelig fjollet.

At filmen samtidig er fyldt med script-fejl, som ure, der det ene øjeblik viser 1.37 for nogle minutter at vise 1.34, at Ghita Nørby ind i mellem glemmer at hun ikke kan bevæge venstre arm specielt når hun går ind og ud af døre, at en joint det ene øjeblik er røget i bund, for det næste at genopstå som en fuldfed sag, skæmmer kun filmen. Det samme gør snak om, at det haster med selvmordet, fordi sygdommen er så hurtig fremadskridende, samtidig med, at hovedpersonen siger, at vi har talt om dette i månedsvis. Det virker ulogisk.

Det virker også ulogisk, at bedstefaren slipper godt fra at hjælpe hende med at begå selvmord. Det er ham, der holder pilleglasset og vandglasset; det er ham, der som læge har skaffet den rette medicin – det peger vist i retning af aktiv dødshjælp, uanset at man forsøger at kamouflere det som selvmord. Bedstefaderen spilles af Morten Grundwald, som ikke rigtig kan klare den stærkt afdæmpede stil. Han er langt bedre som Benny i Olsen Banden.

Når man hæfter sig ved alle disse sjuskefejl og inkonsekvenser i handlingen skyldes det selvfølgelig, at filmen ikke formår at engagere en i personernes skæbne, og at den ikke formår at gøre et relevant og alvorligt emne interessant.

Filmfakta

Stille hjerte – Danmark 2014 – Instr.: Bille August – manus: Christian Torpe – Medv.: Ghita Nørby (Esther), Morten Grundwald (Poul), Paprika Steen (Heidi), Jens Albinus (Michael), Danica Curcic (Sanne), Pilou Asbæk (Dennis), Vigga Bro (Lisbeth), Oskar Halskov (Jonathan) – 98 min. – Dansk biografpremiere d. 13/11, 2014 – Udlejning/pressebilleder: SF Film/Filmcompagniet

Links

<http://www.ekkofilm.dk/anmeldelser/stille-hjerte/>

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=9345&area=3>